

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

KVĚTEN 1999

9.00 Červený kostel, VP	JW	2. května	9.00 Blahoslavův dům	EP
14.15 Rychmanov	JG	<i>Cantata</i>	10.00 Kuřim	NP
			13.45 Tišnov	JV
8.30 Betlémský kostel	JG	9. května	9.00 Blahoslavův dům	JŠ
10.00 Červený kostel	JG	<i>Rogata</i>	9.45 Tišnov (čtené)	JM
19.00 Betlémský kostel	JV	13. května		
		<i>Nanebevstoupení</i>		
8.30 Betlémský kostel	OT	16. května	9.00 Blahoslavův dům	JČ
10.00 Červený kostel	OT	<i>Exaudi</i>	10.00 Kuřim	JV
14.15 Rychmanov	JG		13.45 Tišnov	NP
			14.30 Blahoslavův dům	JŠ
			<i>ordinace</i>	
			19.30 Blahoslavův dům	JT
9.00 Červený kostel, VP	MR	23. května	9.00 Blahoslavův dům, VP	JV
14.00 fara <i>vzpomínková odpoledne</i>		<i>Svatodušní neděle</i>	9.45 Tišnov, VP	NP
		24. května	19.00 Blahoslavův dům, VP	OT
		<i>Svatodušní pondělí</i>		
8.30 Betlémský kostel	OT	30. května	9.00 Blahoslavův dům	JV
10.00 Červený kostel	OT	<i>Trojice</i>	13.45 Tišnov	JV

LEGENDA:	JG	Jiří Gruber	JV	Jaroslav Vítek
	JV	Josef Veselý	NP	Naďa Popelářová
	OT	Olga Tydlitátová	MR	Miloš Rejchrt
	JW	J. D. Wohlfart	JŠ	Jiří Šimsa
	JT	Jiří Tengler	JČ	Jan Čapek
	OT	Ondřej Tintěra	EP	Eva Pilátová
	JM	Jaroslav Marek		

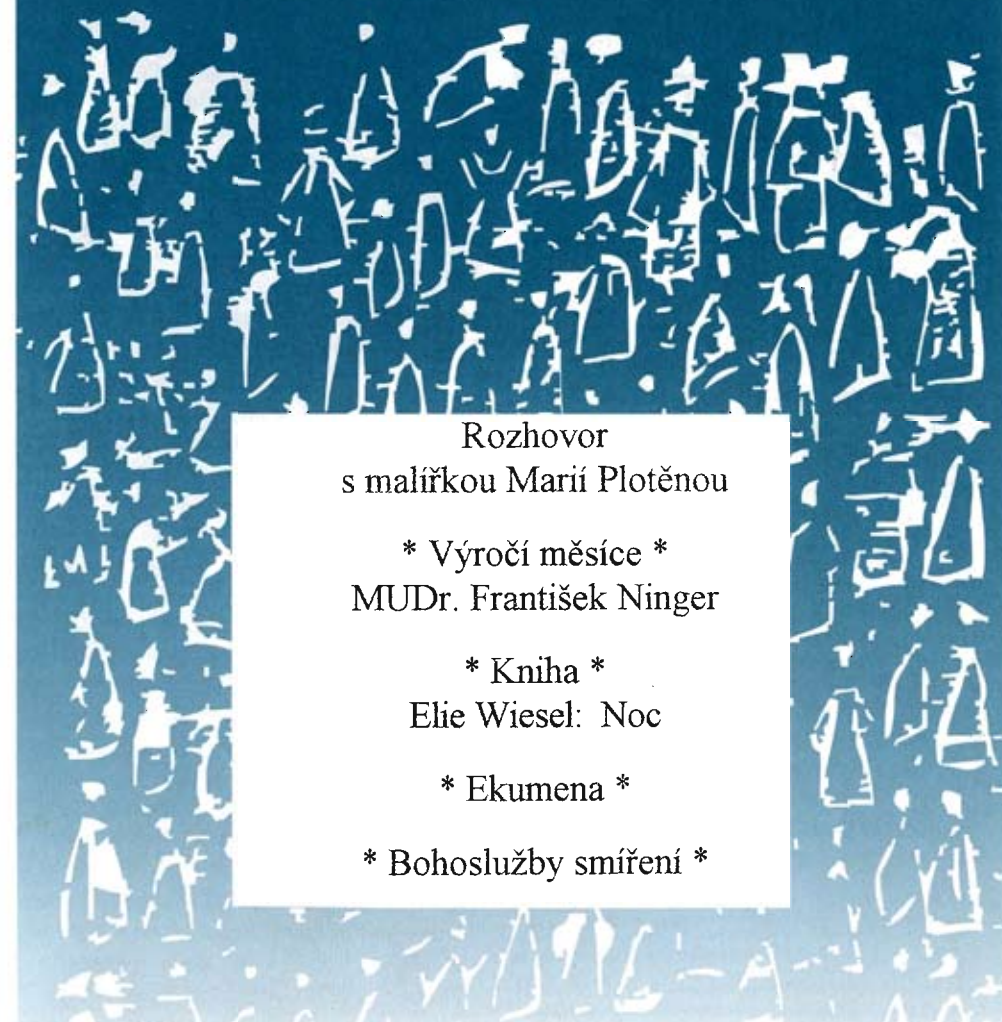
BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

SESTKÁVÁNÍ

KVĚTEN 1999

ČÍSLO 5

ROČNÍK 1

Rozhovor
s malířkou Marií Plotěnou

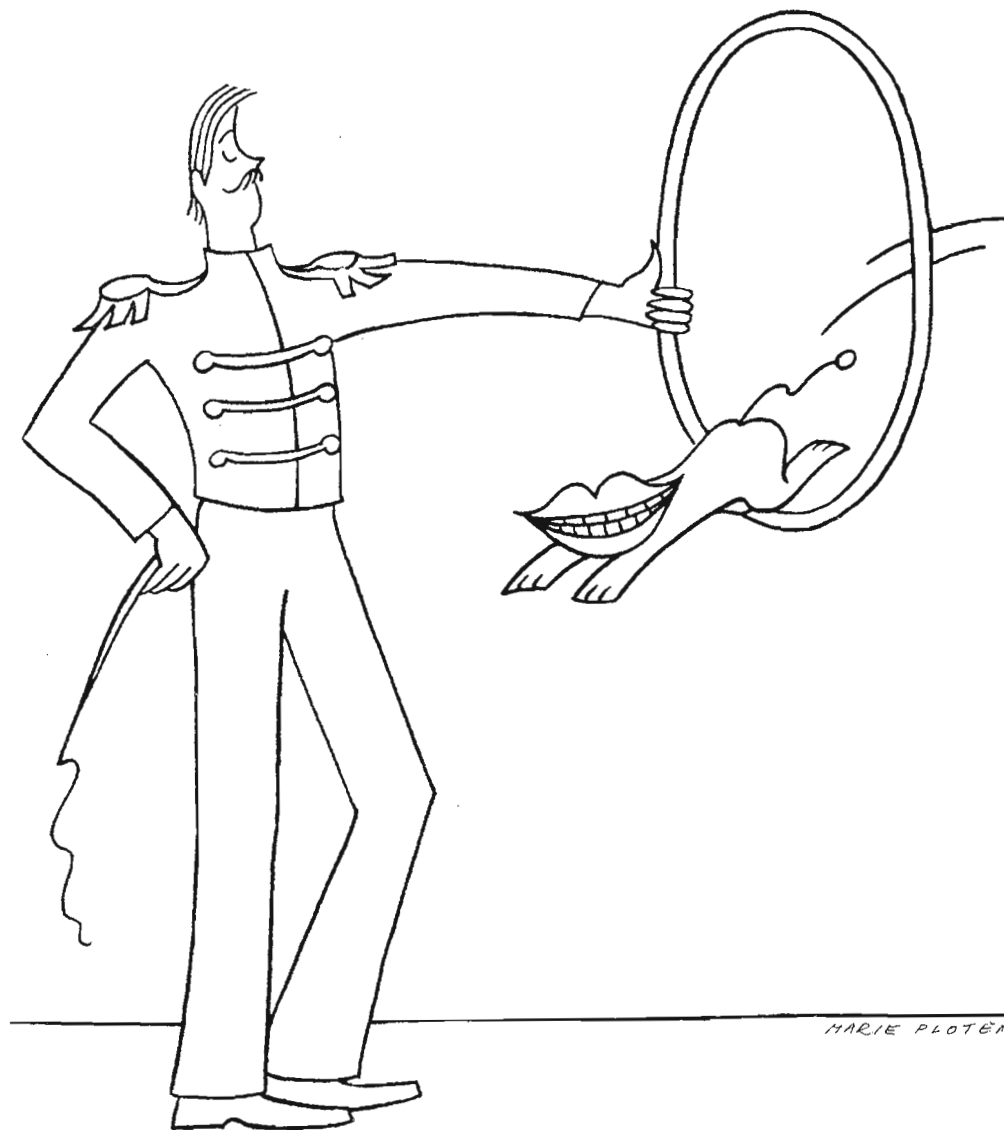
* Výročí měsíce *
MUDr. František Ninger

* Kniha *
Elie Wiesel: Noc

* Ekumena *
* Bohoslužby smíření *

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

Pochod J. A. Komenského - Šumperk 19. - 21. 3. 1999

MNOHOMLUVNOST NEZŮSTÁVÁ BEZ PŘESTOUPENÍ, KDEŽTO KDO KROTÍ SVÉ RTY, JE PROZÍRAVÝ.

Př. 10, 19

Do naší mládeže chodí lidé z různých krajů a měst. Dal by se předpokládat převažující počet domácích, ale kdybyste přišli ve chvíli, kdy se navzájem představujeme, uslyšeli byste:...Frýdek-Místek, Sobotín, Brno, Huslenky, Frýdek-Místek, Sobotín, Brno, Vsetín... Je to tak, a je to fajn. Všichni z toho těžíme, a to nejen při společných úvahách, ale i tím, že díky těm druhým poznáváme nová místa, nové akce, nové lidi... Ti ze severní Moravy zavítali na naši školku mládeže v Miroslavi. Teď přišla řada na nás, abychom jim návštěvu oplatili. S radostí jsme (rozuměj my Brňáci) přijali pozvání na již tradiční akci severomoravského seniorátu - na Pochod J. A. Komenského.

Vyjeli jsme v pátek odpoledne a do Šumperka dojeli celkem bez potíží, jen jsme málem nechali slevu na vlak v odstaveném vagóně v Olomouci. Našli jsme místní faru, kde jsme se hned přihlásili, dostali jmenovku a při zpěvu čekali na to, až se sjedou další mládežníci. Za chvíli nás v kruhu sedělo asi 30 - přivítal nás bratr farář Petr Maláč a pak už se večerního programu ujala Marta Doubravová. Připravila si krátkou úvahu na téma SLOVO. Pak nás rozdělila do tří diskusních skupin a zadala tři otázky: Milosrdná lež / Výchova - rozhovor či tělesný trest? / Jak se bránit pomluvě? Vedly se živé rozhovory a při prezentaci názorů jednotlivých skupin jsme přišli na to, že se v nich často lišíme.

Sesedli jsme se opět do kruhu a zahájili zábavnou část večera. Nejdříve jsme se navzájem představili - našli se zde

zástupci mládeže ze Sobotína, Frýdku-Místku, Olomouce, Zábřehu... a samozřejmě Šumperáci. Blíže jsme se seznámili během her, které jsme zakončili romantickou procházkou nočním městem. Takto vyvětrání a míle unaveni jsme ulehli ve sborové místnosti a spali a spali...

Ráno po snídani jsme opět zpívali a čekali na účastníky pochodu. Přijelo více lidí, bylo nás teď asi 40, a kolem jedenácté hodiny jsme vyrazili směrem na nedalekou rozhlednu Háj. Cestou vzhůru svítilo slunce, na vrcholu se ochladilo, a když jsme slézali dolů z rozhledny, začal padat těžký a mokrý sníh. Dělalí jsme, že nám to nevadí, a při další cestě jsme se zastavovali ke společným hrátkám. U jednoho lesního kostelíka jsme jakožto Amosové zachraňovali vzácné knihy z hořícího Lešna. Plameny nás však mnoho neohřály, a tak se rozhodlo, že své kroky obrátíme k domovu. Snad nám Komenský odpustí, že jsme zcela nesplnili daný plán trasy. O půl čtvrté jsme již seděli v teple u chutného oběda a nedlouho poté se naše myšlenky soustředily na přednášku pana Nedbala. Tento bývalý kurátor místního sboru nás velmi podrobně seznámil s bolestným a hrdinským životem J. A. K. a tak oživil a obohatil naše zapadlé znalosti ze školních lavic. A nabádal: čtěte, čtěte, čtěte ho!!!

Pro přednášce již mnozí odjeli domů a udělali chybu, protože večerní zábava stála za to. Je zbytečné podrobně to popisovat — prostě společná radost a společný smích, však to znáte...

Při nedělních bohoslužbách, na kterých se částečně podílela i mládež, zaznělo čtené kázání bratra faráře Jana Duse. Pak už zbyla jen chvíle na rozloučení a srdečné poděkování všem, kteří akci připravili, a těm, kteří nám umožnili se jí účastnit, poznat, prožít a něco si i odnést.

Jana Popelářová

Malířka, která roznáší světem pohodu

S Marií Plotěnou rozmlouvá Eva Šimková.

E.Š.: Domnívám se, že každý čtenář Setkávání už někdy někde viděl alespoň jednu kresbu Marie Plotěné. Dovolte, abych vám ji krátce představila. Marie Plotěná se narodila v roce 1946 v Brně, kde také žije a pracuje. Tady vystudovala Střední uměleckoprůmyslovou školu i Pedagogickou fakultu, kde se profesionálně připravila na malbu, kresbu, ilustraci i grafiku. Vynalezla i novou techniku - půvabný "drásaný pastel". Poprvé vystavovala v roce 1972 a od té doby můžeme její samostatné výstavy či účast na výstavách počítat na několik desítek, a to doma i v zahraničí; v mnoha evropských zemích i v zámoří, např. v Kanadě nebo Brazílii. Její kresba přerostla v kreslený humor a v tomto žánru patří Marie Plotěná mezi špičkové autory. Však v mnoha soutěžích doma i v Evropě získala řadu cen. V současné době působí jako profesorka na vyšší odborné škole uměleckých řemesel.

V jejím humoru převládá laskavost a dobrota, úsměv a tolerance. Sama je osobnost velmi plachá. Je členkou Bratrské jednoty baptistů a z jejích kreseb i obrazů poznáte, že věří v Boha a odtud čerpá svou sílu.

Paní Plotěná, byla vaše cesta k víře snadná?

M.P.: Ne, to rozhodně ne. Já jsem vždycky chtěla poznat pravdu, chtěla jsem si to osobně prožít a potvrdit si, jestli Bůh je, nebo není. Pořád jsem hledala, i v té době, kdy jsem začala dělat kreslený humor a už jsem měla nějaké samostatné výstavy. Tak kolem roku 1976 jsem měla společně se svojí spolužačkou paní Vlastou Švejdomou vystavovat v Praze v Malostranské besedě. Ona už v Boha věřila a vyprávěla mi, čím vším prošla, když Boha hledala.

Já jsem se v umění často setkávala s náboženskou tematikou a určitým věcem jsem nerozuměla. Škola nám v této oblasti nedala vůbec žádné vzdělání, ani v antické mytologii, tak jsem se snažila všechno dohnat sama. Byla jsem formálně

katolicky vychována a myslela jsem si, že to je tak celkem v pořádku.

E.Š.: Ale vlastně jste s tím spokojena nebyla. Kdy se to změnilo?

M.P.: Vlasta mi řekla o reformované církvi, kam chodí. Pozvala mě tam a já jsem s ní šla, ale brala jsem to nezávazně. Pomohla mi opatřit bibli, což v té době nebylo snadné, a když jsem otevřela Boží slovo, začalo na mě hovořit konkrétně, do mých situací, a dávalo mi odpovědi na moje problémy. Pochopila jsem, že v bibli není slovo lidské, a už mi nestačil jen obřad v katolické církvi. Hledala jsem vnitřní vztah k Bohu a potřebovala jsem se hodně vzdělávat. Uvítala jsem, že mohu chodit na biblické hodiny, četla jsem si a zúčastnila jsem se evangelizace. A když nás pak vyzvali, kdo se hlásí ke Kristu, vystoupila jsem na pódium. Ale pak začaly obavy.

E.Š.: Jaké? Čeho jste se bála?

M.P.: Bylo to po té výstavě, moje práce začínala být známější a v mém životě byl vždycky na prvním místě kumšt. Tomu jsem podřizovala všechno, kumšt byl jednička, ovlivňoval celý můj život a najednou jsem se zalekla, jestli budu moci publikovat, když jsem se přihlásila ke Kristu. Jestli budu moci vystavovat a hlavně, co bude v mém životě na prvním místě. Najednou to umění začalo být ohroženo. Moje fantazie mi to líčila v hrozných barvách. Co jsem si to dovolila, teď budu ideologický diverzant a podobně. Po té evangelizaci jsem prožila asi tři dny, kdy jsem nejedla, nepila a byla jsem nanic. Prakticky jsem neměla nikoho, kdo by mi pomohl. Měla jsem Písmo, hledala jsem v něm, ale v té době jsem mnohým veršům nerozuměla, nechápala jsem úlohu Krista. V katolictví je celá plejáda svatých a tenkrát jsem ještě nevěděla, že Kristus je přímá cesta k Bohu.

E.Š.: Takže jste prožívala těžkou krizi. Ale váš zápas byl vítězný.

M.P.: Byla to opravdu krize. Člověk není silný, pokud nemá Krista proti těm

věcem. Pomalu se to ve mně otvíralo, ale opravdu to bylo trápení před těmi dvaceti lety. Já jsem nemohla ani pracovat. Jedna moje známá ode mne chtěla kresbu na promoční oznámení, spěchalo to, a já jsem nemohla nic vymyslet. Najednou jako by mi někdo řekl: „Neboj se, mé dítě, a pracuj.“ Bála jsem se, bouřila proti tomu trápení, nepracovala jsem a chtěla jsem být Božím dítětem. Najednou jsem dostala odpověď, jakou jsem potřebovala a nabyla jsem klidu. Z prvního místa jsem ale musela shodit kumšt - to mi bylo dost těžko, taky své sobectví, a postavit tam Toho, kdo tam patří.

E.Š.: Co na to říkal váš manžel? Jak se k tomu postavil?

M.P.: On byl taky formální katolík. My jsme dokonce měli v roce 69 svatbu v katolickém kostele. Ale když jsem začala chodit do Bratrské jednoty, tak to těžce nesl, cítil, že se mu nějak vzdalují. Zvala jsem ho s sebou, ale nechtěl. Pak jsme ale začali chodit do mládeže a někdy se mnou šel i na bohoslužby. No a při té evangelizaci šel se mnou na pódium a potom jsem už chodili pravidelně spolu.

E.Š.: Ale to byl přece veliký dar, že i váš manžel uvěřil.

M.P.: Ano, ale jeho obrácení mělo docela klidný průběh, on nevěděl, co já jsem prožívala. Když manžel uvěřil, hledal nějaký způsob služby, a když přišla do sboru nabídka ze společnosti Gedeon - to je americká společnost, která organizuje rozdávání bibli ve školách a v nemocnicích -, tak se můj muž přihlásil a od té doby v této společnosti pracuje.

E.Š.: Ovlivnily všechny tyto proměny nějak vaši tvorbu?

M.P.: Nevím, možná jako by se pročistila. Všechny nápady, které jsem považovala za dobré, jsem začala hodnotit z hlediska křesťana: „Ne, to nemohu udělat, to nerozšiřuje dobro,“ zamítla jsem např. preferování různých požitků, erotickou oblast, i když jsem věděla v té době, že by to otisklo. Stanovila jsem si kritéria, nebudu se podbízet a nebudu na první místo dávat výdělek. Stejně tak v reklamě. Vždyť to samo slovo re-kлама říká klamání - to už dělat nebudu. Já ráda kreslím, ale každý ten nápad musí mít

nějaký fór a chtěla jsem lidi nasměrovat tak, aby nebrali svůj úděl jako neměnný, aby se podívali na své životy z vyššího hlediska a pozitivně.

E.Š.: V 94. Ruce jste jela s manželem do Izraele a uskutečnila tam svůj sen. Přinesla tato cesta podněty pro vaši tvorbu?

M.P.: Já jsem náruživý cestovatel. Svět je nádherný, stvoření, příroda, lidi. Ten zájezd do Izraele trval skoro měsíc. Po návratu jsem začala číst Boží slovo úplně jinak, protože jsem viděla tu krajinu, všechno mi bylo bližší. Věci, které mě dřív neoslovovaly, najednou ke mně promlouvaly. I když ta současnost mnohé překrývá, reliéf krajiny, kudy chodil Kristus, ten zůstal stejný. Je to země svatá. Všechny ty pocity a dojmy nemám dodnes utříděny.

E.Š.: Letos v červenci chystáte výstavu v Bechyni při příležitosti Ekumenického setkání s bibli a uměním. V Bechyni jste byla, tuším, už dvakrát jako účastnice. Čím vás to obohatilo?

M.P.: V Bechyni jsou duchovní hody. Jinak společenství fundovaných bratří a sester, přednášky a semináře na zajímavá témata. Vloni o pokušení a předloni o vděčnosti - ráda si rozšířím svůj obzor. A bylo mi tam dobře a načerpala jsem tam mnohé podněty i pro svou práci.

E.Š.: Připravujete pro bechyňskou výstavu obrázky a kresby na biblické náměty?

M.P.: Ano, maluji i na biblické náměty, ale ne tak, abych se do toho nutila. Zároveň dělám i věci, které mají humorný náboj, protože mne napadlo, že by se takto daly přiblížit i biblické verše z knihy Přísloví a Žalmů i z Nového zákona. Ne však znevažujícím způsobem. Já inklinuji k humoru, který pohladí, pozdvihne, potěší. — Potěšujte lidu mého, praví Hospodin (Iz. 40,1). Vždyť Abraham měl syna Izáka a to je smíšek. Smích, laskavý a srdečný smích je Boží vynález, prospívá duši i zdraví a k životu je ho třeba. Je to i zbraň proti nám samým, když se chováme jako vážné figurky. Smích je jednou ze zbraní proti zlému.

E.Š.: I proti Zlému.

Společenská

Sbor Brno I

Tento měsíc oslaví svoje kulaté narozeniny tyto sestry a tito bratři:

20. 4.	František ŠEDIVÝ z Brna – města	99 let
20. 4.	Marta KNESLOVÁ z Brna – Žabovřesk	85 let
5. 5.	Julie ŽIVNÁ z Brna – Vinohrad	70 let
6. 5.	Marie BEDNÁŘOVÁ z Brna – Bystřice	86 let
6. 5.	Ida HORKÁ z Brna – Štýřic	70 let
7. 5.	Josef HAVRÁNEK z Brna	91 let
9. 5.	Vladyka ŠVANHALOVÁ z Brna – Černých Polí	83 let
10. 5.	Venceslava FABIÁNOVÁ z Brna – Žabovřesk	70 let
10. 5.	Hana HOLČÍKOVÁ z Brna – Veverí	82 let
13. 5.	Martina FALTÝSKOVÁ z Brna – Bohunic	10 let
16. 5.	Renata TRTÍLKOVÁ z Brna – Králova Pole	86 let
16. 5.	Aloisie NIEDERMAYEROVÁ z Brna – Žabovřesk	89 let
22. 5.	Pevel NAGY z Brna – Řečkovice	50 let
22. 5.	Michaela NOVÁKOVÁ z Brna – Kohoutovic	20 let
23. 5.	Jana DOLEŽELOVÁ z Brna – Bohunic	40 let
23. 5.	Emilie PAVLASOVÁ z Brna – Židenic	83 let
24. 5.	Vlasta ROMPORTLOVÁ z Brna – Starého Brna	94 let
25. 5.	Olga MAŠKOVÁ z Brna – Veverí	80 let
28. 5.	Adolf HORÁČEK z Brna – Horních Heršpic	84 let
31. 5.	Ludmila FIALOVÁ z Brna – Bystřice	50 let

Výběr byl proveden způsobem 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 a více let

V měsíci březnu jsme se rozloučili:

2. 3. Kateřina TRTÍLKOVÁ z Brna – města, narozená 4. 4. 1927
3. 3. Anežka DZIEWONSKÁ z Brna – města, narozená 7. 7. 1904

rubrika

Sbor Brno II

Všem blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání do dalších dnů a let:

1.5.	Alžběta MÜHLBACHEROVÁ z Brna – Králova Pole	87 let
4.5.	Libuše PLÍVOVÁ z Brna – Králova Pole	79 let
5.5.	Pavel MUSÍLEK z Brna	85 let
6.5.	Jaroslav DVOŘÁK z Brna – Králova Pole	86 let
8.5.	Jarmila VANČUROVÁ z Brna	79 let
10.5.	Emilie ZOUNKOVÁ z Brna	78 let
10.5.	Vlasta KUKLOVÁ z Brna – Králova Pole	70 let
11.5.	Blažena KOVÁŘOVÁ z Brna – Bystřice	88 let
13.5.	Maja STAŇKOVÁ z Brna – Králova Pole	78 let
14.5.	Vilém VÁŇA z Brna – Řečkovice	86 let
22.5.	Marta KREJSKOVÁ z Brna – Černovic	75 let
23.5.	Marie KOLÁŘOVÁ z Brna – Vinohrad	82 let
23.5.	Božena Hemberová z Kuřimi	75 let
24.5.	Milena SVITAVSKÁ z Brna – Králova Pole	76 let
31.5.	Květoslava SKŘIVÁNKOVÁ z Brna – Černých Polí	79 let

Výběr byl proveden způsobem 70, 75 a více let

V měsíci březnu jsme se rozloučili:

26.3.	Václav MELŠA, narozený	1917
29.3.	Zora JUNOVÁ, narozená	1919
30.3.	Josef BUFFI, narozený	1916

Cantate Domino v Kloboukách

Náš pěvecký sbor, který si už pár měsíců říká Cantate Domino, strávil poslední březnovou neděli v Kloboukách u Brna. Přivezli jsme tam pásmo duchovních písní sprůvodním slovem Ester Markové a máme dobrý pocit, že náš zpěv shromáždění potěšil a obohatil. Ale zároveň jsme v Kloboukách něco dostali: zažili jsme krásné společenství při bohoslužbách, kdy se bratr farář Gruber zamýšlel nad působením hudby na duši lidskou podle biblického vyprávění o Davidovi a Saulovi, zazpívali jsme si společně s tamním pěveckým sborem, dozvěděli se o historii kostela a sboru, prohlédli si město a udělali jsme si malý výlet k větrnému mlýnu na návrší nad městem. Jsme vděční za odpolední přijetí v rodinách, kdy byl čas na popovídání a vzájemné seznámení. Za ten bohatý den, krásné přijetí a pohostinnost klobouckému sboru děkujeme.

lm

První řadu varhanních koncertů v Blahoslavově domě

uzavřela 11. dubna večer Ester Kabičková. Jsme rádi, že v tomto roce příležitostně doplňuje službu varhaníků ve sboru Brno II (výrazně např. na Velký pátek odpoledne); neméně rádi jsme proto byli jejím koncertnímu vystoupení.

Zmiňovaná řada zahrnula čtyři koncerty. Vystoupilo na nich 5 varhaníků: Kamila Klugarová, Hana a Ivo Bartošovi, Hana Kaslová-Ryšavá a Ester Kabičková.

Při koncertech zazněly skladby 16 autorů různých období (uvádíme je nyní dle pořadí koncertů): C. Franck, O. Messiaen, J. G. Albrechtsberger, G. M. Rutini, S. Wesley, G. F. Händel, F. Schubert, A. Hesse, J. Pachelbel, D. Buxtehude, P. Hindemith, N. de Grigny, J. Alain, J. S. Bach, N. Bruhns, B.

Martinů, P. Eben.

Každý koncert měl svou zvláštnost. První – čistě francouzský program, obzvláště náročný cyklus od O. Messiaena. Druhý koncert přinesl možnost slyšet skladby pro varhany na 4 ruce. Další dva koncerty nám představily umění dvou mladých a talentovaných evangelických varhanic. Pro znalce bylo zajímavé a přínosné sledovat interpretační přístupy školy pražské (HAMU – prof. Jaroslav Tůma) a brněnské (JAMU – prof. Kamila Klugarová).

Na koncerty přišlo celkem 351 posluchačů.

První řadu excelentně zahájila na podzim učitelka varhanní hudby Kamila Klugarová a ukončila na jaře její žákyně Ester Kabičková. Chceme to pokládat za dobré znamení toho, že varhanní hudba bude dobře pokračovat – a to i v Blahoslavově domě, kde pro ni doufáme v příznivé přijetí obecností.

Pověření seniorátního kazatele k službě

Seniorátní konvent letos v březnu zvolil za seniorátního kazatele bratra Mgr. Jiřího Šimsu z Brna. Srdečně zveme k jeho pověření k této službě. Bude to v Blahoslavově domě v neděli 16. května odpoledne v půl třetí. Pověření ke službě slova a svátostí (ordinaci) vykoná Jan Capek, náměstek synodního seniora. Pověření ke službě seniorátního kazatele (instalaci) vykoná Pavel Kašpar, senior brněnského seniorátu.

Pozvánka na koncert

Dobročinný koncert ve prospěch SOS dětské vesničky v Brně bude uspořádán v Blahoslavově domě ve středu 19. května v 19 hodin. Účinkuje Wallingerovo kvarteto. Přijďte podepřít práci SOS dětské vesničky a povzbudit sami sebe nádhernou hudbou.

Televize v kostele?

Televize je myslím v těchto letech nejrozšířenější zábava; zdá se, že velikou většinou jsme dnes a denně „vázeni a milí diváci“. Je to statut nenáročný, člověk se jím dá zasobit pohledem na svět, který vám kdosi pečlivě připravil a s nemenší pečlivostí dopravil až na obrazovku v obýváku (a doprovodil zvukovou kulisou). Uvažovat o tom, jaké to přináší výhody a jaká skrývá úskalí – na to by SETKÁVÁNÍ potřebovalo podstatně víc stránek.

Řada úvah však člověku proběhne myslí, když se krátce po vánocích ozve telefon a ohlásí vám zájem České televize o přímý přenos služeb Božích na Velký pátek z Blahoslavova domu. Pokud se farář rozhodne doporučit staršovstvu, aby se záměrem souhlasilo (a dokonce požádalo staršovstvo sousedního sboru o podporu), pak – věřte – nejvýraznější vnitřní pohnutkou není racionální úvaha, ale vzpomínka na několik radostných a vděčných oslovení od starých či nemocných lidí, kteří při tom minulém televizním přenosu mohli najednou o svátcích vidět a slyšet, co se děje v kostele. Pravím-li „několik“, nemyslím, že jich bylo málo; bylo jich na desítky. Počet těch, kdo sledují televizní přenos služeb Božích, se ovšem odhaduje na desítky tisíc – jedni i druzí mají právo setkat se s velkopáteční zvěstí. Televize nabízí možnost takové setkání zprostředkovat – jsouc přitom vázána vlastními mediálními pravidly: kupř. stručnost, výraznost, rychlá obměna dějů, vázanost na vysílací čas.

Tvůrčí skupina, která realizovala letošní velkopáteční přenos z Blahoslavova domu, měla výrazný zájem na tom, aby se v pořadu objevil celý průběh shromáždění. Zbylo na to 55 minut včetně ohlášení z pražského studia a úvodních i závěrečných titulků. Vznikla nevyhnutelná otázka pro kazatele: je možné v zájmu oprávněných mediálních požadavků omezit přístup ke sv. večeři Páně? Rozhodli jsme se pro odpověď: Není to možné. Sv. večeře Páně musí být

otevřená všem, kdo se rozhodli účastnit se jí. Výsledkem bylo, že se celý průběh shromáždění „nevešel“ do vysílacího času. K tomu patří i náhodně sdělené stesky diváků, že „ta vaše večeře Páně byla hrozně dlouhá“ (ve skutečnosti trvala asi třetinu toho času, který si běžně vezme při svátečních službách Božích v Blahoslavově domě).

Vysvětlovat, že církev není to, co je vidět při sváteční příležitosti na obrazovce v obýváku, pokládejme za marnou námahu. Vysvětlovat, že evangelické služby Boží se s médiem pojmenovaným televize spojují velmi špatně, je načisto zbytečné – to dojde každému, kdo se o takové spojení byť i jen pokusí. Na váhu však přidejme i oněch několik zmiňovaných desítek projevů radosti od lidí, kteří tentokrát znovu mohli vidět a slyšet, co se děje tam, kam by sami nedošli. A k tomu opakované výzvy Pisma, ať se Kristova zvěst dostane k co největšímu počtu lidí – to prý je pro církev úkol nejzazšího významu.

jv

Kursy na Blažkově na sklonku léta

budou tentokrát dva. Nejprve kurs pro mládež od 21. do 28. srpna. Z přednášejících je dosud jistý Daniel Blažek, farář v Břeclavi – o dalších teprve budeme moci informovat. Kurs vede Dan Popelář, jenž také převezme vaše přihlášky.

Druhý kurs bude od 28. srpna do 4. září. Jak jsme vyrozuměli, je bez generačního omezení (smějí se přihlásit i starší účastníci). Povede jej sestra jáhenka Hana Najbrtová z Myslbořic. Pozvánky, programy a blankety přihlášek ve farních kancelářích (přihlášky přijme Petr Socha). Upozorňujeme však, že kurs bude v tomto roce, tedy o osmnáct tisíc let dříve, než dosud uváděno na některých pozvánkách.

Domáci pobožnost

Člověku je dáno pořádat, co má na srdci, ale na Hospodinu záleží, co odpoví jazyk.

Člověku se všechny jeho cesty zdají ryzi, ale pohnutky zpytuje Hospodin. Svěť Hospodinu své počinání a tvé plány budou zajištěny. Hospodin učinil vše k svému cíli, i svévolníka pro zlý den. Hospodin má každého domýšlivce v ohavnosti, zaručeně nezůstane bez trestu. Milosrdenstvím a věrností se usmíruje provinění a bázeň před Hospodinem odvrací od zlého. Líbí-li se Hospodinu cesty člověka, vede ku pokoju s ním i jeho nepřátele. Lepší je maličko se spravedlností, než mnoho výtěžků z bezprávím. Člověk uvažuje v srdci o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin.

Přísloví 16, 1–9

Jak se dá moudře a dobře žít? Na tuto všelidskou otázku odpovídala v dávnověku přísloví moudrých. Ani lid Hospodinův se ve své vyznavačské výlučnosti této moudrosti neuzavíral, podobným způsobem si ujasňuje, promýšlí a poučuje, jak svůj život uspořádat a vést, o co usilovat. Toto uvažování a poučování se muselo však také vyrovnat se skutečností, že člověk může sice usilovat snažně i moudře, a přece skončí jinak, než chtěl, protože se setkává s okolnostmi a silami mocnějšími, než je lidské snažení a chtění.

Také přísloví ze začátku 16. kapitoly mluví o mezích lidského snažení. Na různých situacích a výzvách se ukazuje, že si člověk sám nestačí. Je závislý na Bohu, jak shrnuje závěrečný výrok: „Člověk uvažuje v srdci o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin.“ On je svrchovaný. Ale je to svrchovanost Hospodina Boha, který se dává poznat ve svém milosrdenství a věrnosti. Před jeho svrchovaností nemusí lid Hospodinův resignovaně kapitulovat. Nalézá v ní dokonce útočiště a pomoc uprostřed ohrožení a chatrnosti lidských úmyslů i snah, beze strachu a v dobrém očekávání může vyznat: Člověk uvažuje v srdci o své cestě, přemýšlí jak žít, hledá jak uskutečňovat k čemu je povolán, ale není odkázán jen na to, co se mu

zdá dobré, kolik sil v sobě najde, až bude muset čelit všelijakým těžkostem, nepřízní. Je zde ten, kdo řídí kroky člověka a smíme mu důvěřovat, že se postará o to, abychom šli dobrou cestou a došli cíle.

Jde při tom o docela konkrétní okolnosti a záležitosti, jak o nich čteme v předcházejících výrocích. Vždyť hned na začátku je obrácena pozornost dokonce na to, co člověk říká. Právem. Slovo především vytváří náš život, vytváří vzájemné vztahy mezi lidmi, ve kterých jsme šťastni nebo trpíme, žijeme v přátelské otevřenosti nebo pokrytecké lži. Jsou situace, kdy si jasně uvědomíme, že teď rozhodne o celém životě to, co řekneme nebo zamlčíme. Do úzkosti těchto chvil, kdy člověk zoufale hledá pravé slovo, promlouvá ujištění: na Hospodinu záleží. Člověku je dáno pořádat co má na srdci, promýšlet, hledat co a jak vyslovit, ale na Hospodinu záleží, co odpoví jazyk, co dokáže říci, sdělit, dosvědčit. Na Hospodinu záleží. Na tom, který dává prosícímu. U něj smíme vyprošovat slovo, se kterým se dá dobře žít, slovo, které se stane požehnáním. Od Hospodina je smíme očekávat.

Očekávat ovšem znamená svěřit se Hospodinu. Důvěřovat mu. Tato důvěra jde tak daleko, že mu člověk vloží do rukou i své pohnutky, přání, plány – ve vědomí, „že člověku se zdají všechny jeho cesty ryzi, ale pohnutky zpytuje Hospodin“. A on má také rozhodnout, co se z nich stane. Proto ta rada: „Svěř Hospodinu své počinání, a tvé cesty budou zajištěny.“ Nejde o návod, jak zapráhnout Boha do káry svých přání. Tato výzva je radou k důvěře, ve které člověk neklade podmínky, netrvá na svém, ale svěří se Hospodinovu rozhodnutí, aby se stalo to nejlepší.

„Hospodin učinil vše ke svému cíli...“ je vyznání, kterým tato důvěra čelí skutečností, které chtějí o důvěru připravit. Svěvolník a domýšlivec, provinění a nepřátelé, těmito výrazy je naznačeno trápení, starosti a úskali, které se objevují, ať Hospodinu důvěřujeme nebo ne. Na našem trápení, našem vlastním selhání a beznaději – na tom všem neztroskotá

důvěra, o které mluví Hospodinův svědek. Očekává a vyznává, že Hospodin si s tím poradí, že dovede k dobrému cíli, k cíli, který sleduje ve svém milosrdenství, věrnosti, usmířující, napravující.

Není místa na výčitky ani na kalkulace, jak se tato důvěra vyplácí. Kdo z ní žije, může vyznat spolu s lidem Hospodinovým: „Lepší maličko se spravedlností, než mnoho výtěžků z bezprávím.“ Je to lepší nepošlapat svým sobectvím právo soužití mezi lidmi, je to lepší žít v Boží spravedlnosti, která zná ohledy na Boží vůli a na život bližního, je to lepší, i když to, co máme a čím jsme, asi ve světě znamená „maličko“. Je lepší maličko se spravedlností, připomíná svědek moudrosti Boží i doprostřed našeho světa, kde se tak netpělivě a bezohledně pořád štveme za něčím dalším – pokoje a štěstí nenacházíme –, kde jsme ochotni cokoli a kohokoli i sebe obětovat tomu, abychom zas cosi měli a zas cosi prožili. Lepší je maličko se spravedlností. Vždyť toto „maličko“ má v sobě zaslíbení růstu, budoucnosti, radosti a pokoje v království Božím, v království Boží spravedlnosti.

Člověk uvažuje v srdci o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin. Člověk nemá neomezené možnosti, člověk nevystačí se svými silami, člověk nevystačí sám se sebou, protože byl stvořen pro život, ve kterém sám se sebou vystačit nemusí a nemá – aby poznal radost vděčnosti i služby.

Modlitba: Bože, Otče náš v Ježíši Kristu, tobě se chceme svěřit se svým usilováním i bezradností a prosit, abys nás svým svatým Duchem vedl k tomu, co můžeme udělat pro naše blízké i pro ty, co jsou nám cizí, dávej nám nalézt i slovo, které pomáhá, které tvoří společenství porozumění. Amen.

Víkendový pobyt na Blažkově sboru Brno I

Řada lidí říká, že jsme veliký sbor a málo se známe. Střední generace nemá mnoho příležitosti k vzájemným rozhovorům a setkáním. Letos nebude tradiční seniorátní rodinná neděle. Ve sboru je nový farář, kterého někteří vidáte jen sporadicky. Sborové středisko na Blažkově je třeba využít i mimo prázdniny. Pokusme se o novou formu sborového setkávání.

To všechno jsou důvody, které nás vedou k nabídce víkendového sborového setkání na Blažkově od pátku 28. května do neděle 30. května 1999. Setkání je přístupné všem věkovým generacím, rodinám s dětmi i jednotlivcům. Ubytování je v chatkách pro 5–6 osob, stravování bude zajištěno od sobotní snídaně do nedělního oběda, na pátek večer si každý vezme jídlo vlastní. Vhodné je mít vlastní spací pytel a teplejší oblečení.

S příjezdem počítáme v pátek k večeru. Přijet je možné již od 16. hodiny, zahájení bude v 18.00 společným jídlem. S dospělými účastníky chceme probírat Modlitbu Páně podobným způsobem jako při nedávné rodinné neděli. Pro děti bude v té době připraven vlastní program na stejné téma. Odpoledne bude volno k procházkám a hrám. V neděli budou bohoslužby ve středisku a návrat domů po nedělním obědě.

Do střediska je možné jet buď vlastním autem, nebo vlakem do Rožné, odkud zajistíme pro přihlášené odvoz. Cena za pobyt pro dospělé bude 100 Kč na stravu a 50 Kč za pobyt ve středisku. U dětí do 10 let polovina. Přihlášky jsou k dispozici ve farní kanceláři.

Jiří Gruber

Jakou úlohu má církev v dnešní a zítřejší Evropě?

Tak zní otázka, kterou si dal položit Mag. Hermann Miklas, 1. farář evangelické církve a.v. ve Vídni – „Vnitřním městě“. Odpověď přednesl v Blahoslavově domě 21. března při sborovém odpolední. Přednáška to byla obšírná, a jakkoli se držela věci, prozrazovala zřetelně osobní zaujetí. I proto, kdo ji neslyšeli, stojí za to zaznamenat několik postřehů:

Evropa je světařil plný pozoruhodných rozmanitostí, přitom nepochybně má i společné dějiny. Každý evropský národ už někdy patřil k některému z mocenských bloků, ale ještě nikdy v dějinách Evropy nepatřily všechny národy zároveň do jedné pospolitosti. Nynější sjednocování je proces, který nemá alternativu, avšak přináší řadu nesnází. Například tím, že prosazovaná hospodářská pravidla neberou ohledy na politické struktury, na život rodin a jednotlivců, na vztah bohatých a chudých. (Dnešní Evropa už zase má své chudé, a to zjevně i skryté.)

Hospodářství, technika, a také věda (především lékařská) kladou čím dál tím rychlejším tempem mnoho otevřených otázek, a nejsou schopny na ně samy dát odpověď. Kultura a náboženství se zdají být na vrcholu konjunktury, ale jejich veřejný vliv se rychle zmenšuje.

H. Miklas má za to, že církev se v bezprostřední budoucnosti musí přizpůsobit náboženskému konkurenčnímu tlaku. V nejlepším případě by křesťané mohli představovat 15% obyvatelstva (všechny církve spolu!).

Luterský farář nám připomněl slova reformovaného bohoslovce K. Bartha o tom, že církev nežije na okraji společnosti, nýbrž uprostřed – zmitána nedostatky a nemocemi, a zároveň v očekávání síly a zmocnění od toho, jenž je centrum veškerenství a Pán nad ním – od Krista. Ukořím církev je tedy „setrvat

uprostřed“ – v poddanosti Kristu a v otevřenosti tomu, co prožívá evropská společnost. Jenom tak je možné uvažovat o výzvě, již kdysi vyslovil na adresu církvi Jacques Delors: Dejte Evropě duši.

Citujme přednášejícího: „Chceme-li Evropě dát duši, vyžaduje to dělat si starosti s celkovými podmínkami, v jakých budou žít rodiny. Vyžaduje to zapojit fantazii a usilovat o zlepšení pracovních podmínek lidí. Vyžaduje to zasazovat se o možnosti zachování stvoření. Vyžaduje to hlásit se o slovo v etických otázkách (třeba v biomedicině nebo v otázkách eutanazie).

- A ještě mnoho jiného.

Náš hlavní úkol ovšem je a zůstane zvěstování evangelia!

Obzvláštní evangelický příspěvek k budoucí Evropě by měl podle mého mínění být tento: Upomínat lidi na to, že záleží na evangeliu o ospravedlnění hříšníka,

- zcela konkrétně: že člověk není definován svým výkonem, ale získává nezcizitelnou důstojnost jako dar Boží lásky

- že však máme v lidech probouzet odvahu k jednání, právě i tam, kde zdaleka nemáme jakousi poslední odpověď na všechny otázky.

V důvěře Božímu milosrdenství. A v naději jeho pozhánání. Neboť Pán praví:

Dosti máš na mě milosti.

Má síla dochází dokonalosti mezi slabými! (2K 12,9)“

Koncert v Červeném kostele

Pěvecký sbor stuttgartského luterského sboru "Untertuerkheimští kantoři" bude dne 14. května 1999 v 18.30 zpívat v Červeném kostele. Padesátiosmičlenný sbor s dlouholetou tradicí má na programu různá zhudebnění Otčenáše.

Srdečně zveme.

Ekumena

Dopis brněnského biskupa Vojtěcha starší generaci

Rok 1999 vyhlásila Organizace spojených národů Mezinárodním rokem starších lidí – seniorů. K této příležitosti zveřejnil biskup Vojtěch Cikrle spolu s ostatními moravskými a českými biskupy církve římskokatolické dopis, z jehož obsahu vyjímáme několik myšlenek:

...Starším lidem náleží významná úloha: být svědkem minulosti a učitelem moudrosti budoucích generací. Život starších lidí pomáhá osvětlovat stupnici trvalých hodnot, pomáhá rozlišovat mezi tím, co pomijí, a tím, co zůstává. A to je poslání velkého významu. Zvláště dnes a v naší společnosti. Svým příkladem mohou starší lidé působit, aby se styl života jejich dětí a vnuků rozvíjel na křesťanských základech. Mohou obohatit sami sebe a sloužit podle svých sil a zkušeností církvi a společnosti. Jejich přínosem je, že vytvářejí modlitebni a seniorská společenství, že se modlí a konají pokání.

...Jsme toho názoru, že láskyplné soužití mezi generacemi je světlem stáří. Rodinné vztahy mezi staršími a mladšími by měly být chápány jako vzájemné dávání a přijímání. Přítomnost starších lidí (rodičů, dědečků a babiček) v mladé rodině, nebo alespoň v její blízkosti, může mít blahodárný význam pro utváření chápajícího klimatu a obohacení rodinných vazeb, při výchově a předávání víry. Kde je vztah a soužití mezi generacemi přerušeno, hledíme cesty k jeho obnově. Starší rodiče, osamělá babička nebo dědeček, by měli zakoušet stejnou lásku a péči svých dětí, jakou oni věnovali jim, jak je to v souladu s požadavkem Božího přikázání: „Cti svého otce i matku“ (Ex 20,12, Dt 5,16). Obnovení vztahu mezi generacemi není otázkou krátkodobou. Je zapotřebí trpělivého a cílevědomého úsilí, aby vyrůstali mladí lidé plni pochopení a ochoty k oběti a láskyplnému přijetí svých rodičů a starších, a aby dozrávali starší lidé, kteří budou skutečně hodni úcty a lásky ze strany mladých. Prosíme Vás proto o Vaše modlitby a pomoc, aby toto ovoce, které přispívá k ochraně a povzbuzení úcty člověka k člověku a tím i k ozdravení společnosti,

smělo uzrát. S politováním musíme přiznat, že ne vždy děti a mladí lidé nalézají porozumění a lásku u starších lidí – v jejich slovech a něžnostech. A ne vždy si starší lidé uvědomují inspirující slova Písmá: „Korunou starců jsou jejich děti“ (Př 17,6)...

Tolik z dopisu, který není zdaleka určen JEN starší generaci.

Bohoslužby smíření

Na svatodušní neděli 23.5. připravilo staršovstvo sboru v Brně I bohoslužby, k nimž jsme pozvali členy německého luterského sboru v Brně, jejichž kostel a školu náš sbor používá. Budou jedny společné bohoslužby v Červeném kostele (Christuskirche), které začnou v 9.00. Hostem na kazatelně bude bratr farář Miloš Rejchrt, zpívat bude pěvecký sbor a vysluhována Večeře Páně. V rámci bohoslužeb prosloví náš host přednášku na téma: Češi a Němci, přítomnost a budoucnost. Bude zpřístupněna křesťanská kaple, kde je pamětní deska zakladatele sboru.

Odpoledne ve 14.00 začne na faře v Opletalově vzpomínkové setkání českých a německých evangeliků v Brně. Prosíme všechny, kteří by mohli přispět svými vzpomínkami na naše německé bratry a sestry a vztahy obou sborů, aby se nám přihlásili. Staršovstvo chystá vydání brožované publikace o životě německé luterské církve v našich zemích.

Pozvání ke spolupráci

Staršovstvo sboru v Brně I by rádo promyslelo konkrétní možnosti evangelizace a misie v našem sboru a městě. Zveme všechny, kteří by se chtěli na této službě podílet, k rozhovoru, který se uskuteční v úterý 18. 5. 1999 v 18.30 na faře na Opletalově. Toto setkání by mohlo vyústit v založení misijního odboru, který by se této službě věnoval a připravoval různá setkání a podněty pro staršovstvo.

Kdo by měl zájem spolupracovat při vydávání tohoto časopisu nebo měl jednotlivé připomínky, je srdečně zván na mimořádnou redakční radu, která se bude zabývat další koncepcí Setkávání. Sejdeme se ve středu 2. 6. 1999 v 19.30 na faře na Opletalově.

Svědék – strážce paměti

„Existují tisíce dokladů, dokumentů, fotografií, záznamů, stovky a tisíce titulů, které se věnují holocaustu a dokumentují jeho průběh a rozsah. Ale podat zprávu o tom, jak byla největším vražděním bezbranných, jaká Evropa pamatuje, poznamenána a snad i pozmeněna duše člověka i světa, to se podařilo jen málokomu. Jedním z těch, kteří uspěli, je Elie Wiesel...“

Tato slova jsou napsána na záložce přebalu knihy Noc od Elieho Wiesela, nositele Nobelovy ceny míru z roku 1986. Tato kniha vyšla v sličné podobě v uplynulých týdnech v nakladatelství Sefer a stojí Kč 140.

Wiesel ji začal psát až v roce 1955 – deset let po válce – po uplynutí desetileté lhůty mlčení, kterou si sám na své válečné zkušenosti uložil. Teprve po deseti letech mohl popisovat své děsy, své nepojmenovatelné zážitky. V knize popisuje cestu z gheta v Sighetu, který leží na maďarsko-rumunských hranicích, odkud byl jako chlapec odvezen v dobytých vagonech spolu se všemi Židy rodného městečka, ze světa modliteb a zbožnosti do pekelné brány Osvětimi.

Název knihy Noc je velmi výstižný. Vyjadřuje jakési zatemnění, v němž žili Židé, kteří nic netušili o svém osudu nejen ještě na počátku druhé světové války, kdy snad byla nějaká naděje na záchranu, ale dokonce když už byli na cestě ve vagonech. Lidé byli během noci zbaveni všeho, čemu říkáme kultura a byli přinuceni se starat o své fyzické přežití. Jejich hlavní myšlenkou byl chleba, spánek, voda.

Noc ovšem vyjadřuje i stav duše a myslí těch, kdo holocaust přežili a vrátili se do světa, který byl jiný než před tím. Jejich zkušenost zevnitř táborů je navždy oddělila od zkušenosti těch „venku“. Utlá knížka přinášející toto svědectví je napsána neobyčejně úsporným výstižným jazykem, jaký charakterizuje velkého spisovatele. Po prvé v roce 1956 vyšla francouzsky a od té doby postupně v desítkách jazyků.

I když nikdy úplně neporozumíme svědectví Elieho Wiesela a ostatních svědků, kteří přežili, měli bychom tato svědectví připojit ke svým pamětím, promyslet je ve svých životech, aby o nich věděli i naše děti a vaši vnukové. Jak napsal Elie Wiesel:

„Nikdy nezapomenu na tuto noc, první noc v táboře, která proměnila můj život v jedinou, dlouhou, nasedmkrát zamčenou noc. Nikdy nezapomenu na ten kouř.“

Nikdy nezapomenu na tváře dětí, jejichž těla se před mými očima měnila ve žhavé spirály pod mým blankytem.

Nikdy nezapomenu na noční ticho, které mi navěky vzalo chuť žít.“

Eva Šimková

Tato stránka spolu se stranou 7 neprošla z mnou zaviněných technických důvodů korekturou. Omlouvám se všem čtenářům za případné chyby, které jsem já neobjevil a taky neopravil. Ostatní členové redakční rady na této chybě nenesou žádnou odpovědnost.

Miloslav Čablík

js

Letos 31. května tomu bude 33 let, kdy náhle zemřel univerzitní profesor MUDr. František Ninger, známý lékař a veřejný činitel, který patřil k aktivním členům prvního sboru ČCE v Brně.

Narodil se 31. srpna 1886 v Doksaněch ve vlastenecké rodině. Po maturitě na domácí škola odešel do Prahy na univerzitu. Stal se posluchačem lékařské fakulty, ale jeho zájmy byly mnohem širší. Navštěvoval například T. G. Masaryka na filosofické fakultě v Praze, který velmi ovlivnil jeho další světový orientaci. V roce 1920 přichází do Brna, aby zde jako čerstvě jmenovaný mimořádný profesor založil kliniku pro nemoci uší, nosu a krční. V jejím čele pak stál od roku 1927 jako řádný profesor, s několikaletou přestávkou v době okupace, až do roku 1958. Na kliniku ovšem docházel i jako perzista a svému oboru se aktivně věnoval až do posledních chvil svého života. Prof. Ninger vytvořil ústav proslulý vědeckou úrovní i pozoruhodným prostředím. Jeho dílo došlo uznání v mnoha domácích i zahraničních vědeckých společnostech. Byl by to veliký zástup pacientů, kterým navracel zdraví nejen svým vynikajícím uměním lékařským, nýbrž i laskavým a povzbuzujícím přístupem. Zasloužil se rovněž o rozvoj lékařství v Luhačovicích, zabýval se analýzou jednotlivých pramenů.

Členem brněnského sboru ČCE byl prof. Ninger od roku 1921. Pod jeho vlivem se evangelická stala i jeho manželka. Sám s odstupem vyznával, že jeho cesta do ČCE nebyla zcela přímoučará a že měla mnoho obočků a zákrutů. Důležitou úlohu u něho sehrálo studium odkazu velikánů české reformace. Jako lékař si Ninger uvědomoval, že primitivně materialistický názor převládající v přírodovědných kruzích má své meze. Rozhodující pro něj bylo oslovení novozákonní zvěsti. Jeho vztah k biblí, ve které viděl živou vodu novozákonních přikázání, charakterizovalo i to, že na bohoslužby přicházel vždy v malou kapesní biblí, v níž sledoval čtení z Písma.

Svoje přesvědčení neváhal hájit ani v době protináboženského tažení, kdy proti ateistickým agitátorům bránil křesťanství s poukazem na to, že bible není učebnice přírodovědy, ale poselství Kristova zákona lásky a že křesťanská myšlenka lidského bratrství je největší duchovní revoluce v dějinách.

Všchna jeho činnost byla prochnuta humanitními ideály. Na srdci mu ležela česko-slovenská vzájemnost, stejně jako šíření odkazu české reformace, zejména propagování díla J. A. Komenského. Prostředkem k tomu mu byla činnost v Kostnické jednotě. V letech 1947-1961 byl předsedou místního odboru KJ v Brně, později také brněnského okresu a místopředsedou ústředního výboru KJ v Praze. Zajímal se o výzkumy dr. Vlasty Fialové v Kralicích a stal se také předsedou Muzejního spolku pro uchování bratrských tisků a památek. Ti, kdo prof. Františka Ningeru znali, vzpomínají na tohoto vzácného a skromného bratra s věčností za jeho činností život.

Poznej příběh z Bible

Pokud jste, jak pevně věřím, poznali minulý příběh podle obrázku, tak ten dnešní pro vás bude hračkou.

Něco pro zasmání

Martin stojí nehybně před cukrárnou a zarputile se dívá dovnitř.

„Co to tu, prosím tě, děláš?“ ptá se ho kamarád.

„Bojuju.“

„Co?“

„Zoufale bojuju.“

„A s čím, prosím tě?“ žasne kamarád.

„S pokušením!“

Vejsce

Jedna žena, která byla velmi chudá, našla vejce. Celá rozradostněná zavolala svého muže a děti a rozvíjela svou fantazii: „Všechny naše starosti jsou pryč. Koukněte, našla jsem vajíčko. My ho nesníme, ale dáme ho k sousedově kvočně, která sedí na vejcích. Brzy se nám vylihnou kuřátko, z kterého se stane slepice. My samozřejmě slepici nesníme a ona nám snese spoustu vajíček. A z těch vajíček budou další slepice, které budou snášet pino dalších vajec. Tak budeme mít hodně slepic i hodně vajec. Ale my nesníme ani ty slepice ani ta vajíčka, my je prodáme a koupíme si telátko. Z telátka vypěstujeme kravičku. Kravička nám dá další telátka, a tak budeme mít krásné stádo dobytka. Toto stádo prodáme a koupíme si pole, pak ho prodáme a koupíme... koupíme a prodáme...“

Žena byla tak zaujata svými nápady, že prudce mávala rukama. Vajíčko ji vypadlo z ruky a rozbilo se o zem.

Častokrát si děláme tolik předsevzetí jako tato žena: „Udělám... Řeknu... Pomohu...“ Ale jak míjejí dny a roky, neuděláme nic.

Pro chytré hlavy

Před nějakou dobou jste v Nedělní škole probírali příběhy ze Skutků apoštolských. Dneska byste si několik příběhů mohli zopakovat.

1. Kde najdete příběh o prvním mučedníkovi?
2. Kdo je to mučedník?
3. Kdo byl první mučedník?
4. Proč byl ukamenován?
5. Který apoštol křtil etiopského dvorana?
6. Proč apoštol utekl z Jeruzaléma a do kterého města se uchýlil?
7. Proč byl apoštol odvolán z města na opuštěnou cestu?
8. Měl ze svého křtu etiopský dvorán radost? Pokud ano, tak proč?

Odpovědi:
Dnešní příběh je o bronзовém hadovi a najdete ho v druhé knize Mojžišově.
Odpovědi na testík byste měli probrat v Nedělní škole.

O čem byste chtěli číst v časopise Setkávání?

Anketa

Zdravotnice, 35 let

▪ Možná by tam mohlo být svědectví jednotlivých lidí o tom, jak Bůh jednal v jejich životě.

Technik, 45 let

▪ Časopis nemá misijní charakter a proto se nedá nabídnout lidem mimo církev. Tedy když časopis, tak misijně zaměřený, který by se rozdával třeba lidem na sídlišti.

Maminka, 27 let

▪ Více zážitků z akcí mládeže, dětí, kavárničky, pěveckého sboru, kurzů.

Technik, 55 let

▪ Zamyšlení

V domácnosti, 34 let

▪ Snad více diskusí na aktuální dění ve sboru.

Student, 18 let

▪ Méně rozhovorů.

Student, 22 let

▪ Rozhovory spíše s lidmi mimo sbor (páter Kuře, nějaký řeholník, kazatel CB, klientka diakonie), s ateistou o tom, jak vidí naši církev, s bezdomovci z Hlavního nádraží, ze zástupci Romů (Karel Holomek).

Ekonomka, 27 let

▪ Některé z nedělních kázání (pro ty, co nemohli přijít).

V domácnosti, 27

▪ Zprávy o potřebách sboru, na které by se dalo konkrétně reagovat.

Důchodce, 67 let

▪ Vytvořit rubriku s přehledem o dlouhodobě nemocných, s uvedením zdravotních zařízení, kde je možné je

navštívit.

Účetní, 45 let

▪ O sborech v jiných městech.

Důchodce, 72 let

▪ V Setkávání by mohlo být oznámení o konajících se ekumenických shromážděních, křesťanských přednášek apod..

Student, 22 let

▪ Reportáže o nových aktivitách (i mimocírkevních), jež otevírají naši společnost a jsou podnětné (Romské muzeum, slepecké muzeum...).

Programátor, 26 let

▪ Když už existuje rubrika Ekumena, tak ať odpovídá názvu.

Důchodce, 67 let

▪ Přetisk kronik sboru, případně vzpomínky starší generace na stěžejní události sboru.

Studentka, 20 let

▪ Nechci nic říkat, ale Jednička byla čtivější. Nynější časopis je pro starší lidi – samá historie a věci, které nezaujmou.

Student, 14 let

▪ Povídky ze života.

Dětská sestra, 37 let

▪ Mohla by tam být nějaká křížovka a dobrý vtíp.

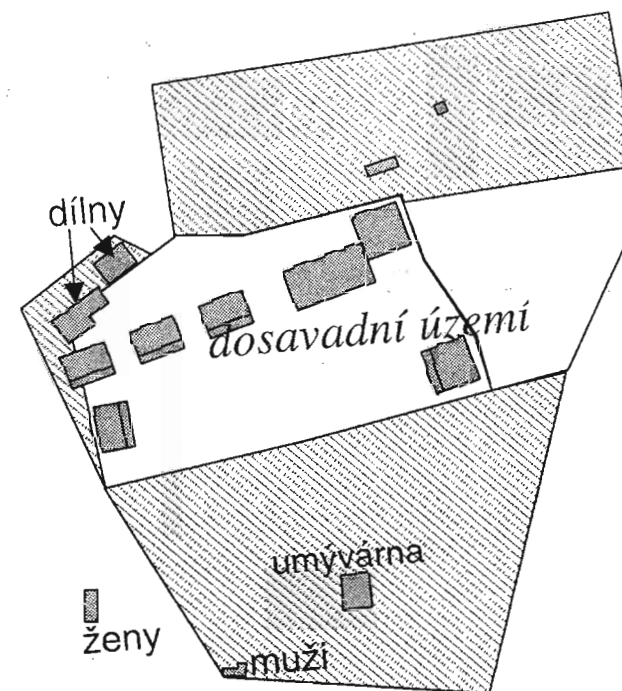
Důchodkyně, 56 let

▪ Spontánnost Jedničky se vytratila, nastoupila opatrnost.

Student, 20 let

▪ Časopis je pro členy 25 let a výše. Což takhle udělat ještě jeden – pro děti a mládež?

Nová teritoria blažkovská

V době, kdy se na mapě světa mnohé státy rozdrobují na menší části, Blahov naopak, jak jste se mohli dočíst v Setkávání, výrazně zvětšuje své území. Jak vidíte z připojené mapky (nová území jsou šrafovaná), bylo to skutečně zapotřebí, protože nejen hygienická zařízení, hřiště, dílny, ale i jedna chatka byly na cizím území. Nyní už jen dámské toalety leží mimo.

To však nevadí, neboť nám končí výjimky a musíme naše sociální zařízení přebudovat tak, aby vyhovovala všem předpisům – tj. především nezávadné svedení veškeré odpadní vody (včetně umývárny a kuchyně, což zatím nebylo). Musíme proto vybudovat nová hygienická zařízení, kanalizaci a jímku. A to je také důvod, proč se na vás obrácíme. Jde o investici na desítky let a jestliže se rozhodneme špatně, ovlivní to využívání prostor pro další účely. Za tím účelem chceme vypracovat "Plán rozvoje Blahova" a proto uvítáme vaše náměty, co byste rádi ve středisku měli, a to skutečně s perspektivou desítek let. Uvítáme rovněž jakoukoli stavebně odbornou pomoc. A konečně – oblast za umývárnou je dosti vlhká, hledáme proto někoho, kdo má zkušenosti s odvodňování a melioracemi.

Za blažkovské kuratorium Pavel Bureš

Zprávy ze staršovstva

Brno I

Staršovstvo na své dubnové schůzi vyslechlo zprávu z jednání konventu a bratr kurátor informoval o nových řádech usnesených synodem (Řád Diakonie a Řád výchovy mládeže). Byla dohodnuta mimořádná schůze 19.4., která se bude zabývat výsledky ankety mezi členy sboru. Sešlo se celkem 148 odpovědí. Sestra farářka informovala o přípravě návštěvy z Basileje a byl svolán přípravný výbor, který má na starosti pozvání členů bývalého německého luterského sboru v Brně na svatodušní neděli. Bylo hodnoceno výroční shromáždění a průběh velikonočních bohoslužeb. Zvláštní dík patří pěveckému sboru mládeže, který pod vedením bratra Martina Grombířika přednesl na Zelený čtvrtek pět velikonočních motet Antonína Tučapského (nar. 1926). Sbirka na Hlavní dar lásky vynesla 9.500 Kč. Během května budou vyloženy sběrací archy na sbírku darů Jeronymovy jednoty. Hovořilo se o způsobu pozvání zástupce mládeže do staršovstva. Připravuje se rozdělení členů sboru do 20 obvodů, z nichž každý by měl na starosti jeden z presbyterů. Byl schválen program akcí a bohoslužeb do konce června a během prázdnin. Bylo odsouhlaseno vymalování fary na Pellicově. Jednalo se také o zlepšení vytápění v Červeném kostele a úpravách nájemní smlouvy s paní Tábořskou.

jg

Brno II

Na březnové schůzi staršovstvo stručně zhodnotilo průběh velikonočních svátků ve sboru. Vyslovilo radost z toho, že sbor Brno I ochotně podpořil konání služeb Božích na Velký pátek odpoledne, obzvlášť pak shledalo významnou službu pěveckého sboru pod vedením sestry prof. Pospíšilové. Zaměstnávalo se běžnými hospodářskými záležitostmi, rozhodlo o uspořádání průběžné sbírky pro podporu uprchlíků z Kosova, již vyhlásila SR ČCE. Neurčilo zatím způsob, jímž by bylo možné nahradit příspěvky do nedělních sbírek jednorázovým darem do sborové pokladny. Zaměstnávalo se dále přípravou pobytu hostů z Nizozemí ve sboru na sklonku dubna a přípravou naší návštěvy ve sboru a. v. ve Vídni na začátku května. Přijalo zprávu o očekávaném působení vikáře ve sboru Brno II a očekávaných aktivitách kazatelů v tomto roce. Konstatovalo s uspokojením, že se zdařila oprava průčelí kostela včetně dílčí úpravy rozhlasového zařízení – v rekonstrukci rozhlasu bude v Blahoslavově domě nutno ještě pokračovat.

jv

Týden ve sboru

Sbor Brno I

Sbor Brno II

Pondělí

18³⁰ staršovstvo (10. 5.)
19⁰⁰ vzdělávání (31. 5.)

19⁰⁰ mládež

Úterý

17⁰⁰ biblická hodina dětí
17⁰⁰ dětský klub
18⁰⁰ dorost YMCA

18⁰⁰ biblická hodina v Kr. Polí
19³⁰ třicátníci (4. a 18. 5.)

Středa

9³⁰ příprava ke křtu
15⁰⁰ kavárnička
16⁰⁰ konfirmační cvičení
18³⁰ příprava nedělní školy
19⁰⁰ sdružení YMCA

18⁰⁰ biblická hodina v Blahoslavově domě

Čtvrtek

17⁰⁰ biblická hodina pro dospělé

16⁰⁰ příprava konfirmandů C
17⁰⁰ vyučování dětí

Pátek

15⁰⁰ Rychmanov
biblická hodina dětí a konfirmační cvičení
18³⁰ zkouška pěveckého sboru
20⁰⁰ starší mládež YMCA

14⁰⁰ příprava konfirmandů A
15⁰⁰ vyučování dětí, příprava konfirmandů B

Sobota

10⁰⁰ služby Boží v domově důchodců na Kociánce (8. a 22. 5.)

Neděle

9⁴⁰ modlitební chvil
10⁰⁰ nedělní škola

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník - Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědný redaktor: J. Gruber, J. Vitek.
Na čísle spolupracovali: Marek Baláš, Miloslav Cahlik, Iva Malíková, Ludmila Marková, Daniela Ryšavá, Ctirad Novák, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek, Katka Velentová a externí spolupracovníci. **Registrováno pod číslem: R7/98.** Vychází 10 x ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. **Doporučená cena 10 Kč.** **Adresa sboru ČCE Brno I -** Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453. **Adresa sboru ČCE Brno II -** Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69.
Datum uzávěrky příštího čísla: 12. 5. 1999.